

undersøgelserne vanskeligt tilgængelige for udenlandske videnskabsmænd, da de jo altså foreligger på dansk. Man må i høj grad håbe, at undersøgelserne senere vil fremkomme på engelsk.

Det er også et spørgsmål, om læseren (en skolelærer på Grønland f.eks.) ikke ville have undværet nogle af disse analyser af trækforholdene mod til gengæld at få flere oplysninger om fuglernes biologi, måske evt. med angivelse af, hvad man endnu ikke ved. En henvisning til værket fra 1950 nytter ikke, dertil er værket alt for sjældent og kostbart.

Men i en bog om Grønlands fugle, der skal holdes inden for rimelige økonomiske rammer, skal der jo skæres ned på et eller andet punkt, og med den valgte disposition er resultatet blevet en smuk bog med megen ny og værdifuld information, som i hvert fald for ref. har været spændende læsning, utvivlsomt mere spændende end hvis bogen havde været et up-to-date koncentrat af værket fra 1950.

JAN DYCK

Personalia

OTTO J. WILHJELM

* 1. oktober 1902. † 1. april 1968.

Godsejer OTTO WILHJELM vil blandt ornithologer først og fremmest blive husket for sit fremragende arbejde om de danske skallesluger arters biologi publiceret i D.O.F.T. 32, 1938.

OTTO WILHJELM var født på Orenæs, det store smukke gods på Nordfalster, der ejedes af hans far. Efter at have taget juridisk embedseksamen virkede han i mange år som landsretssagfører i København, men bevarede stadig tilknytningen til godset, hvor han foretog størstedelen af sine studier over skalleslugerne. Efter faderens død overtog han selv godset og drev det yderst aktivt, moderniserede og rationaliserede og tog de nyeste metoder i brug. Han var meget anset på egnen, indvalgte i sognerådet, blev dets formand og beklædte også en række andre tillids hverv.

Det var naturligt efter HRD VIGGO THORUPS død i 1941 at optage OTTO WILHJELM i D.O.F.'s bestyrelse, og han virkede her, de fleste år som foreningens næstformand, til han i 1951 efter eget ønske udtrådte, idet han ønskede helt at hellige sig godsets drift. Under sin tid som be-

styrelsesmedlem offentliggjorde WILHJELM nogle kommentarer til et nyt jagtlovsforslag (D.O.F.T. 40, 1946) samt en artikel om den meget omtalte »Glentesag« (D.O.F.T. 44, 1950).

En særlig interesse for Grønland fik WILHJELM gennem bygning af grønlandsskibet M. S. »G. C. Amdrup«, Danmarks sidste egetræsskib, hvis tømmer for en væsentlig del stammede fra hans egne egeskove på Nordfalster og hvis tilblivelse han nøje fulgte og bl.a. forevige i en smuk film. I 1948 fik WILHJELM selv lejlighed til at besøge Grønland, idet han udsendtes af Zoologisk Museum for at varetage fugleringmærkningen den pågældende sommer.

Efter i 1951 at have overtaget Orenæs koncentrerede WILHJELM sig helt om sine skove og sit landbrug og viste sig knapt nok mere ved foreningens møder, selv om han ikke mistede interessen for fuglene. Nogen ny ornithologisk undersøgelse levnede hans omfattende virksomhed ham dog ikke mere stunder til.

F. S.

Fra redaktionen

ÅRSLISTE FRA SJÆLDENHEDSUDVALGET

I fremtiden vil der i Dansk Ornithologisk Forenings Tidsskrift fremkomme en årsliste, der opregner alle observationer af sjældne fugle, der er godkendt af Sjældenhedsudvalget i et kalenderår.

Den første liste vil komme til at indeholde de observationer, der godkendes i 1969. Listen vil blive bygget op på samme måde, som de der kommer i British Birds, d.v.s. observationerne ordnes